

UNIwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina

Wydział Dyrygentury Symfoniczno - Operowej

Nazwa przedmiotu: Harmonia		Rok akademicki
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Dyrygentury Symfoniczno-Operowej		2019/2020
Nazwa kierunku: dyrygentura		
Forma studiów: stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: dyrygentura symfoniczno-operowa		Rok I-II / semestr I-IV
Język przedmiotu: polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 120 godzin
Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Dyrygentury	
Cele przedmiotu	Pogłębienie i usystematyzowanie wiadomości z zakresu harmoniki funkcyjnej; rozszerzenie nauki o harmonikę modalną, środki harmoniczne przełamujące system tonalny dur-moll, a także współczesne systemy harmoniczne. Nabywanie umiejętności prawidłowego łączenia funkcji harmonicznyc; poznanie najbardziej przydatnych metod analizy harmonicznej. Przygotowanie studentów do samodzielnej realizacji zadań praktycznych, np.: opracowanie harmoniczne utworów, aranżacja, instrumentacja, akompaniament, swobodne operowanie materiałem dźwiękowym w różnych tonacjach (sprawne transponowanie).	
Wymagania wstępne	Ukończony kurs harmonii w szkole muzycznej II st.	

Kod efektu	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	Przypisanie do efektów specjalnościowych (kierunkowych)
------------	--	---

w zakresie WIEDZY (W)

1	posiada wiedzę dotyczącą analizy i interpretacji elementów dzieła muzycznego [...] oraz ogólną wiedzę dotyczącą harmonii w dziejach muzyki, ze szczególnym uwzględnieniem harmonii dur-moll i harmonii XX wieku	P6_DYR_W_012(DYR_II)
---	---	----------------------

w zakresie UMIEJĘTNOŚCI (U)

2	swobodnie operuje materiałem dźwiękowym dobierając akompaniament adekwatny do linii melodycznej, posiada umiejętność stosowania zasad harmonii funkcyjnej i niefunkcyjnej, potrafi zrealizować akompaniament fortepianowy bez tekstu nutowego	P6_DYR_U_10 (DYR_XVII)
---	---	------------------------

w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH (K)

--	--	--

TREŚCI PROGRAMOWE	
Semestr I	Liczba godzin
1. Ogólna charakterystyka harmoniki systemu dur-moll (barok, klasycyzm, romantyzm).	4
2. Akordyka z uwzględnieniem wychyleń modulacyjnych (przykłady muzyczne, analiza utworów, realizacja zadań).	10
3. Akordy i połączenie charakterystyczne. Odstępstwa od zasad.	6
4. Dźwięki obce, rodzaje i zasady ich wykorzystania w fakturze chóralnej.	10
Semestr II	Liczba godzin
5. Faktura instrumentalna, figuracja fortepianowa i jej rodzaje (przykłady, realizacja zadań).	12
6. Alteracja jako środek wytwarzania napięć harmoniczných (analiza utworów).	6
7. Modulacje: normy teoretyczne a praktyka muzyczna (przykłady, zadania).	6
8. Tworzenie zadań – utworów, w oparciu o analizowane formy klasyczne i romantyczne.	6
Semestr III	Liczba godzin
9. Harmonika renesansu. Zjawiska prowadzące do krystalizacji systemu dur-moll (założenia teoretyczne, przykłady muzyczne, realizacja zadań praktycznych).	12
10. Harmonika w okresie romantyzmu. Zjawiska prowadzące do przewyciężenia systemu dur-moll. Wzorce stylistyczne (przykłady wybranych dzieł najwybitniejszych twórców epoki) – próba kreatywnego naśladownictwa w realizowanych zadaniach pisemnych (miniatury fortepianowe).	18
Semestr IV	Liczba godzin
<u>Problemy harmoniki XX wieku:</u>	
11. Cechy harmoniki impresjonistycznej. Tworzenie konstrukcji muzycznych według podanych założeń teoretycznych.	6
12. „Centrum brzmieniowe” A. Skriabina.	
13. Teoria modi o ograniczonej transpozycyjności O. Messiaena.	6
14. Inne sposoby organizacji struktur wertykalnych i horyzontalnych (ujęcie syntetyczne).	6
15. Teoria struktur Macieja Zalewskiego – ogólne założenia.	2
16. Elementy harmoniki W. Lutosławskiego.	4
17. Harmonizacja melodii ludowych z zastosowaniem omawianych środków harmoniczných.	2
18. Strukturalizm sonorystyczny. Analiza wybranych przykładów.	2
19. Synteza teoretyczna i praktyczna omawianej problematyki. Dyskusja.	

Metody kształcenia
1. wykład problemowy 2. wykład konwersatoryjny 3. wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień 4. praca z tekstem i dyskusja 5. analiza przypadków 6. rozwiązywanie zadań 7. rozwiązywanie zadań artystycznych 8. praca indywidualna 9. praca w grupach 10. prezentacja nagrań CD

Weryfikacja efektów uczenia się	
Metody weryfikacji	Nr efektu

1. egzamin (standaryzowany, na bazie problemu)	1, 2
2. kolokwium ustne	2
3. kolokwium pisemne	1, 2
4. test ewaluacyjny wiedzy	1, 2
5. realizacja zleconego zadania	2

Korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji			
Nr efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1, 9-18	1, 2, 3, 4, 10	1, 3, 4
2	2-17	5, 6, 7, 8, 9	1, 2, 3, 4, 5

Warunki zaliczenia
Semestr I-III – kolokwium, semestr IV – egzamin; wszystkie formy zaliczeń obejmują część pisemną i ustną; warunkiem zaliczenia jest osiągnięcie wszystkich założonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości >50%).

Literatura podstawowa
Chomiński J.M., <i>Historia harmonii i kontrapunktu</i> , t. 1-3, Kraków 1958-90. Dobrowolski A., <i>Metodyka nauczania harmonii w szkołach muzycznych II stopnia</i> , Kraków 1967. Heering K., <i>Próba analizy strukturalnej dzieła muzycznego</i> , w: <i>Ze studiów nad metodami etnomuzykologii</i> , Wrocław 1975. Messiaen O., <i>Technika mojego języka muzycznego</i> , „Res Facta” nr 7. Pokrzywińska M., <i>Progresje. Zbiór ćwiczeń harmonicznyc</i> , Warszawa 2004. Sikorski K., <i>Harmonia</i> , cz. I, Kraków 2006. Sikorski K., <i>Harmonia</i> , cz. II, Kraków 2008. Sikorski K., <i>Harmonia. Zbiór zadań i przykładów</i> , Kraków 2004. Targosz J., <i>Podstawy harmonii funkcyjnej</i> , Kraków 2011. Wesołowski F., <i>Basso continuo. Teoria i praktyka</i> , Łódź 2002. Wesołowski F., <i>Materiały do ćwiczeń harmonicznyc</i> , Kraków 1996. Wesołowski F., <i>Nauka harmonii</i> , Łódź 2008. Wesołowski F., <i>Rozwój systemu tonalnego dur-moll</i> , Warszawa 2006. Zalewski M., <i>Harmonia teoretyczna</i> , Warszawa 1972. Zieliński T.A., <i>Problemy harmoniki nowoczesnej</i> , Kraków 1983.
Literatura uzupełniająca
Forte A., <i>Tonal Harmony in Concept and Practice</i> , New York 1962. Frączkiewicz A., Fieldorf M., <i>Zasady modulacji</i> , Kraków 1988. Hindemith P., <i>Traditional harmony</i> , New York 1944. Kolonek M., <i>System harmonicznyc H. Erpfa</i> , skrypt dla studentów teorii muzyki, Warszawa 1986. Kostka S., Payne D., <i>Tonal Harmony with an Introduction to Twentieth-Century Music</i> , New York 1984. Lester J., <i>Harmony in Tonal Music, Vol. I: Diatonic Practices, Vol. II: Chromatic Practices</i> , New York 1982.

Kalkulacja nakładu pracy studenta potrzebnej do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się (w godz.)	
Zajęcia dydaktyczne – godziny kontaktowe	120
Przygotowywanie się do zajęć	20
Praca z literaturą	10
Konsultacje	10

Przygotowywanie się do prezentacji/koncertu	0
Przygotowywanie się do egzaminu, zaliczenia	10
Inne	0
Łączny nakład pracy studenta w godz.	170
Liczba punktów ECTS	6

Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
Punkty ECTS	1,5	1,5	1,5	1,5		
Liczba godzin	30	30	30	30		
Rodzaj zaliczenia	kolokwium	kolokwium	kolokwium	egzamin		

Możliwości kariery zawodowej

Student po ukończeniu kursu harmonii jest przygotowany do zadań związanych z opracowaniami muzycznymi, instrumentacją i akompaniamentem.

Jest przygotowany do podjęcia kształcenia na studiach II st.

Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
09.09.2019	St. wykł. dr Małgorzata Waszak	Modyfikacja dotyczy dostosowania opisów efektów uczenia się do skorygowanych specjalnościowych efektów uczenia się, korelacji efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji, kalkulacji nakładu pracy studenta.